

nisteriets og bibliotekstilsynets repræsentanter tilslutter sig forslaget om en aftalelicensordning, men finder, at undervisningsområdet i en kortere periode på 1-2 år bør have adgang til frit at optage og bruge udsendelser i radio- og fjernsyn uden samtykke fra eller vederlag til rettighedshaverne. Anvendes optagelserne udover den frie brugsperiode, må der træffes aftale med rettighedshaverne. Aftalerne tillægges aftalelicensvirkning på samme måde som nævnt ovenfor. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne om sådanne aftaler, finder udvalgets mindretal, at spørgsmålet af enhver af parterne bør kunne henskydes til tvungen afgørelse af det i ophavsretslovens § 54 omtalte nævn. DRs repræsentanter i udvalget går ind for, at der efter den frie udnyttelsesperiode bør gælde en egentlig tvangslicensordning.

Efter at der er opnået enighed mellem undervisningsområdet og rettighedshavernes organisationer om en aftalemæssig løsning af vederlags- og fristspørgsmålet inden for rammerne af den gældende § 17, finder kulturministeriet ikke, at det på nuværende tidspunkt vil være rigtigt at fremme forslag om en ændring af ophavsretslovens § 17, som vil forrykke lovgrundlaget for den mellem parterne trufne ordning. Spørgsmålet om en ændring af § 17 bør efter ministeriets opfattelse afvente en senere lovrevision og på et egnet tidspunkt tages op til fornyet vurdering i lyset af de erfaringer, som indvindes i de nærmeste år på området. I overensstemmelse hermed foreslås den i december 1982 fastsatte revisionsfrist i ophavsretslovens § 64 (revision i folketingsåret 1983-84) ophævet, uden at der fastsættes nogen ny frist.